

W E SRODĘ DNIA 4. CZERWCA 1806.

Z Wiednia d. 28. Maia.

Dziś udali się Najjaśniejsi Cesarstwo Ichność na letnie mieszkanie do Luxenburga.

D. 22 t. m. Arcy Xżę Jmé Rainier z dwiema Szambelanami, Hrabią Inzagi i Hrabią Elterhazy, wyjechał do Karlsbadu.

Kapituła wojskowego orderu Maryi Teresy proponowała następujące osoby, które J. C. i C. K. Mość potwierdził, na kommanderów tego orderu:

Feldmarsz: lejtantów Xcia Schwarzenberga i Hrabiego Oreilli.

Jenerała majora St. Vincent.

Na Kawalerów:

Jenerałów major. Hrabiego Colloredo, Nordmanna i Xcia Wiktora Rohana.

Półkowników Hrabiego Civalart, od lekkiej konnicy Rosenberga; Hrabiego Hardegg, od dragonii Lewenelra; Barona Wimpfen, od piechoty Giulaja.

Podpółkowników Reussel, od lekkiej konnicy Latoura; Steyver od regi. piechoty Arcy Xcia Karola; Baron Weezay, od husarów Xcia Hessa-Homburg; Winburen, od regi. piechoty Arcy Xcia Ludwika.

Majorów Hrabiego Leiningen, od regi.

piech. Arcy Xcia Rainiera; Nowaka, od piechoty Aussenberga; Frierenberger, od korpusu bombardierów.

Rotmistrzów Suek od lekk. konnicy Rosenberga; Bar. Tattenbern, od lekkiej konnicy Vilenau; Hilme, od lekk. konnicy Hohenzollera; Kakony od husarów Otta. Kapitan Zoch, od 1go artylerji regimentu i Porucznika Montluisant, od reg. pies. Deutmeistra.

Z Zemlina d. 14. Maia.

Pomknione przeciw zagrożeniu Turków na granice wojska i inne poczynione przygotowania wstrzymują ich przeciw wszelkiemu w targuieniu.

Między Serwijskim dowodzą Czarapitsem i dowodzą Chressalów Kusancy Alim wszczęła się żywa kłótnia. Ostatni kazał pomyśleć dwie Serwijskie dziewczyny i do Belgradu przyprowadzić, Jakób Czarapits uznał ten postępek jako przeciwny wojnie, czynił Kusancemu przeżożenia i domagał się o powrocie dziewcząt; ten zaś nie tylko, że odmówił ich wydania, ale dał nadto uszczypliwą odpowiedź. Rozgniewany Czarapits wyzwał go pod szelmą, jeżeli nie stąd, na pojedynku; lecz Kusancy zamiast stawienia się kazał publicznie

oznaymć, iż 10,000 piastrow ofiaruje za do-
stawienie głowy Czarapitsa.

Zresztą nic w Serwii ważnego nie za-
szło.

Z Petersburga d. 7. Maia.

Spostrzegać można wielkie krzątanie się
w gabinecie naszym. Codziennie odprawiają
się konferencye z postem Angielskim, którego
ostatnio oświadczenia po odmianie Ministerium
W. Brytanii każą się domyślać iak naysćisley-
szego porozumienia między dworem tutaj-
szym i Londyńskim.

Hrabia Korszubey, Minister interesów we-
wnętrzych, prosił dla słabości zdrowia o u-
wolnienie od służby, lecz Imperator Jmć po-
zwolił mu tylko oddalić się na 2 miesiące, i
napisał do niego list grzeczny.

Xżę Dołgoruki wyjeżdża w krótcie na gra-
nice Turcyi.

Jenerałny adwokat Jońskiej rpltey, Kawa-
ler Roberti, jest mianowany nadwornym radcą.

Wczoray mieliśmy tu w tym roku grzmot
pierwszy.

D. 6. — Gazeta dworska dzisieysza u-
mieściła następujący artykuł z Irkucka pod d.
6 Marca. — " W tych dniach przybył tu z
Urga nadzwyczajny i pełnomocny poseł Hra-
bia Golowkin. — W Urga, pierwszym Chiń-
skim pogranicznym mieście, odprawił kilka
konferencyi z Wanem Xciem Mongolskim,
szwagrem Cesarza Chińskiego, względem ob-
rzędów przywitania i pożegnania Cesarza w
Pekinie, podług dawnych Chińskich zwycza-
jów. Poseł, Hr. Golowkin, przekonałszy
się, że uczynione mu w tej mierze propozy-
cye nie zgadzały się z godnością jego urzędu
oświadczył Wanowi, iż ich wypełnić nie mo-
że bez wyraźnego dworu swojego zezwolenia,
i prosił, ażeby uwiadomiwszy o tem Chiń-
skiego Baldy Hana, wyprawił nazad posel-

stwo do Rossyi. Urzędnicy graniczni w
Urga, Wan i Ambann, wystawszy gońca do
Pekinu, podali tym czasem postowi uniarko-
wańsze propozycye, na które on jednakże
przyśtać niechciał; a tak posełstwo nasze ocze-
kując na rozstrzygnięcie obydwóch dworów,
wrocilo się do Kiachta, gdzie handel idzie te-
raz dawnym sposobem.

Z Londynu d. 14 Maia.

Wczoray zgromadzili się dyrektorowie
wschodnio-indyjskiej kompanii, i czytano
listy przesłane przez 2 posłańców łądem. Po-
twierdzają one wiadomość, iż w rzeczy samey
zawarty został traktat pokoju z Scindiahem,
i donoszą oraz, że Holkar posłał d. 23 Gru-
dnia do obozu Jenerała Lake officerow dla za-
warcia podobnież pokoju. Listy te donoszące
urzędownie o tej ważnej wiadomości datowa-
ne są d. 29 Stycznia.

Wschodnio-indyjski okręt, Adm. Gar-
dner, stoczył chwalebna walekę z Francuzką
fregatą, Młoda, o 32 działach. Bitwa trwała
od godziny 9 z rana do 11 na wystrzał z pistole-
tu. Francuzka fregata przymuszona nakoniec
została cofnąć się. Na okręcie Gardner jest ka-
pitan i 9 ludzi rannych, pomiędzy którymi
znayduje się 3 Laskarsow.

Wypis z dziennika *Star*:

" Odebraliśmy nowiny od korresponden-
ta naszego z wysp pod Wiatrami. List jego
pisany z Barbados pod d. 1 Marca zawiera dłu-
gi dziennik różnych okoliczności, z którego
co nayważniejsze wypiszemy: — " Z żalem
dowiadujemy się, że choroby i wynikający z
nich pomorek, niezmiernie wszystkie te wy-
spy pustoszą. Nie masz ani jednej, gdzieby
załoga była zdrową; lecz naybardziej trapią
choroby załogę na wyspie St. Vincent. Nay-
więcey ucierpiał 90ty regiment, w ciągu ba-
wiałem dziewięciu miesięcy pogrzebano tam 10

officerów, trzy żony officerskie, 140 żołnierzy, 26 żon, i 300 dzieci żołnierskich; na samym końcu umarł Porucznik Fraser. W dzień dni po zgonie kapitana Gartzhida pochowano żonę jego. Lepiej nam tu (w Barbados) niż gdzieindziej, służy zdrowie, wszelako dosyć osób choruje. — Przy był tu okręcił pokoiowy z Gwadelupy, i przywiozł nam maytków zabranych z floty kupieckiej, która z Cork płynęła; tudzież ludzi z szonera l'Unité, zdobytego niedawno przez Francuzów po żywey utarczce. Dowodził na tym szonorze Porucznik Brand, którego wszyscy officerowie ubitemi lub rannymi zostali. — Po tych nowinach, odebraliśmy wiadomość o przybyciu eskadry Francuzkiej do Indyy zachodnich. Z tego powodu przyprowadzają na si wszystkie wyspy do jak najlepszego stanu obrony. Powrocili tu także z Gwadelupy na słowo honoru wzięci w niewolę Jenerałowie nasi Balfour i Montresor. — Z niecierpliwością wyglądamy nowego naczelnego dowodcy. Potrzebujemy także na każdej wyspie Jeneratów i dobrych officerów sztabowych. — Nie służy także zdrowie Jenerałowi Archer i załodze w Surinam. Regimenta 115ty i 37my bardzo się przeczadzily, i popłyną wkrótce do Anglii dla uzupełnienia siebie; jest zaś już 8 lat jak z Anglii wypłynęły. — Korsarze Francuzcy wszystkie nasze wyspy napastują. Nie przesadzę, gdy powiem, że roją się, jak mrowki, i osadnicy nasi bardzo od nich cierpią; ile zaś oż korsarze są zuchwałemi, ztąd poznać możesz, że aż pod same baterye wpadają. Stoiący tu 15ty regiment, na nowo choruje, i potrzeba mu będzie przystać nowozaciężnych żołnierzy i officerów z Europy. — Żołnierzy i officerów z 70go i 96 regimentów będących w Antigoa, a zwłaszcza z 70go, za skielety tylko uważać można. — Nymniej u-

cierpiał od chorób 60ty regiment w Grenadzie. — Na lekarzów i chirurgów naybardziej się śmierć uwzięła; trzeba nam ich nie mało przystać z Europy &c. &c.,

Z Paryża d. 16. Mata.

Marszałkowa Bernadette jest siostrą terazniejszej Królowey Neapolitańskiej Józefowej.

P. Regnier, Andytor rady stanu i syn Ministra sprawiedliwości mianowany został sekretarzem poselstwa przy dworze Hiszpańskim.

Cesarz mianował Pręta Fawa arcybiskupem Ferrary, a 4 innych Xży biskupami we Włoszech.

Minister morski wydał następujący okólnik do kommissarzy morskich:

W Paryżu d. 17. Kwietnia. "Donoszę wam, Mci Panowie, iż z woli J. C. K. Mci wydałem rozkaz do wszystkich portów śródziemnego morza upoważniając dowodzców Cesarza Juci okrętów i prywatnych korsarzów do zabierania okrętów Siedmiowyspowey rzepłej, a to z przyczyny, iż Rossyianie osadzili te wyspy.

Podp. *Decres.*

Radca stanu Petiet, jenerałny dozorca W. armii, jest mianowany officerem legii honorowej.

Jenerał Miranda, który przedsięwziął wyprawę do Hiszpańsko-południowej Ameryki prowincyy, w celu wzruszenia mieszkańców, jest rodem z Hiszpańskiej Ameryki, i służył jako jenerał w kampaniach Francuzkich 1792 i 1793 pod Dumouriez.

Ciało prawodawcze obchodziło dzień, w którym zdobyte chorągwie oddane mu zostały, uczta, na którą wielu jeneratów i znaczną liczbę granadyerów i strzelców Cesar. gwardyi zaprosiło. Jenerał Duranteau, członek ciała

prawodawczego, spełnił pomiędzy innymi zdrowie Cesarza, Jenerał Fox, komendant gwardyi zdrowie Cesarzowej, a Jen. Schramm zdrowie Xcia Murata. Dwom wojuownikow wdowom, ofierowałem w ostatniej kampanii, wyznaczyło ciało prawodawcze wsparcie.

Część gwardyi Cesarzkiej odebrała rozkaz do wyruszenia do Włoch; Rzym jest podobno iey przeznaczeniem. Cesarzki architekt pojechał do Rzymu, dla obaczenia gmachu Kapitolu.

Przedonegday została 12 letnia dziewczyna, idąc z rodzicami przez ulicę Tionwill, spadła z 430 piętra faierką, którą ją w głowę trafiła, zabiła.

Wczoray miał u Cesarzowej Jmci nowy Wirtemberski poseł, P. Truchses-Waldburg, pierwszą, a dotychczasowy poseł Wirtemberski, Hrabia Taube, pożegnał, Saski zaś poseł, Szambelan Senf-Pilsach, wstępłą audyencyą. Na teyże audyencyi przedstawił byli Cesarzowej Jmci przez Barona Dalberg Hrabia Sickingen z Bryzgowii, przez Hrabiego Beau Hrabia Bassenheim i Kanonik Poderbernu Haxthausen.

Dwaj Angielscy jeńcy, Półkownik Edward Roche i Karol Graham, przeprowadzeni zostali przez Włochkich żandarmow przez Turyn. Prowadzeni zaś są z Wincencyi do Walencyi. Czternastu ślanych Angielskich jeńcow prowadzą wtoż samo miejsce z Wenecyi. Pani Spencer Smith, żona bywszego w Konstantynopolu posta, znajduje się w ich liczbie.

Onegday mieliśmy tu wielki grzmot; wichler, grad i ułiwa towarzyszyły uławicznemu grzmotowi. W ogrodzie Tuilleri zostały niektóre drzewa z korzeniami wyrwane, z których jedno zguchotało posąg Hippomena.

W nowo wyszłym Cesarzkim kalenda-

ryku, w którym umieszczona jest familia Cesarzka i panujące w Europie domy, wyrażone jest pod napisem Pruski: Fryderyk Wilhelm III. Elektor Brandeburski, Hanowerski i Król Pruski i t. d.

Dalszy ciąg treści pisma wyszłego z Drukarni Cesarzkiej pod tytułem: Etykieta pałacu Cesarzkiego.

Dziwiarty rozdział zawiera w sobie urządzenie względem podróży Cesarstwa. — Podróż ta dzieli się na małą i wielką. Mała jest do St. Cloud, Wersalu, Fontainebleau i Compiègne; wielka zaś jest do Lacken, Stupenis &c. i te bywają na 48 godzin lub więcej zapowiedziane. — Pierwszy Marszałek i pierwszy Koniuszy zatrudniają się szczególniey sposobieniem do podróży, mają staranie o koniach i wyporządzeniu zaokow, w których Cesarstwo chcą stanąć. Obowiązki te powinny być z taką dokładnością wypełnione, ażeby Cesarstwo wszędzie co potrzeba z przywoitami wygodami zastali. Dla tego dwor iedzie częściami, tak ażeby iedna część była odległa od drugiej na 12 mil, iedna część dworzan iedzie zawsze przed Cesarstwem, a druga za niemi. — Jest przepis, iacy urzędnicy mają iechać konno po bokach karety Cesarzkiej, a którzy z wojskowych mają iechać przed i za karętą. Gwardya ma pierwszeństwo, iedzi się gdzie znajduje. Straż honorowa powinna iechać na 200 krokow przed karętą Cesarzką. Koniuszy daie bacność ażeby nie robiono kurzu, i żeby karety Cesarzkiej nie walno. Każda kareta z dworzanami iedzie o 60 krokow iedna od drugiej; a od Cesarzkiej o 100 krokow tak z przodu iako też z tyłu. Jk tylko Cesarzka kareta się zatrzyma, inne się także zatrzymują. Jeżeli się zbyt kurzy, karety iadą w większej odległości, i nikt nie może iechać konno przed karętą Cesarza lub

Cesarzowej, lecz cała fraż iedzie w tyle. — Koniuszy nakazuje straży; ażeby się uciszy-
ła i sprawowała się bez hałasu; przysygnie su-
pli; uważa pilnie komu ma pozwolić zbliże-
nia się do karety Cesarzkiej; lecz nieokazuje
grubobólstwa, i chroni się wszelkiego fuka-
nia. — Gdy Cesarstwo mają wysiąść, koniu-
szy zjada prędko z konia, i podaje im rękę;
wprowadza ich do pokojów, i odbiera od nich
rozkazy. — Przed karety dworskieni iedzie
trzech gońców, częścią dla przysposobienia
koni, częścią dla oznajmienia o bliżkim przy-
byciu Cesarstwa. Pocztmistrze tak jak gońcy
podlegają rozkazom koniuszego; Pocztmistrze
mogą iechać za karety Cesarzką. — Aby Ce-
sarstwo wyiechać mogli o naznaczony go-
dzinie, powinien się o tem koniuszy dowie-
dzieć dokładnie w wigilią u pierwszego koniu-
szego, i stosownie wydać rozkazy. Tomaki
powinny być w wigilią upakowane i zapię-
te, a konie pocztowe mają być na 3 kwa-
dranse przed wyjazdem zaprzężone. Unikaj się
troskliwie wszelkiego hałasu przy zaprzęga-
niu. Karta przybita z przodu i z tyłu karety
zawiera w sobie odległość stacyi pocztowych
i ich nazwiska: (Reszta potem.)

Z Medyolanu d. 10. Maia.

Przeszło ieszcze przez Bononią ostatnich
dni przeszłego miesiąca wiele oddziałów wojs-
ka Francuzkiego idące do armii Neapolitań-
skiej. Ciągłe mówią o mającey nastąpić w
krótce wyprawie przeciw Sycylii.

Od d. 20 do 26 Kwietnia przybyło tu
z Pesaro około 800 Neapolitańczyków, tak
jeńców woennych, jak i osob ukaranych za
różne przestępstwa; ostatni mają być prze-
prowadzeni do Piemontu, i użyci do robot w
twierdzach.

Podług listow z Civitavechia, flotylla Fran-
cuszka, która wyszła d. 18 z tego portu składała

się z korwety o 18, z bryga o 16 i innych
trzech o 12 działach, oprócz czterech małych
statków, z których każdy miał około 36 funto-
we. Na wysokości de Palo napotkała 2 fre-
gaty, (niewie ny iakiego narodu) które ją at-
takowały. Flotylla uszykowała się do bitwy,
i mocny odpor dawała. Strzelanie, które za-
częło się o 3 po południu, trwało aż do nocy.
D. 19 iedna część flotylli weszła do portu Ci-
vitavechia, a reszta do bliższych portow.

Wicekról nasz rozdał imieniem Cesarza
i Króla order Żelazney Korony P. Luosi Mi-
nistrowi sprawiedliwości, Radcom stanu Para-
disi, Containi i Moscati mianowanym naywyż-
szemi urzędnikami tegoż orderu.

Przez wyrok Królewski wszystkie dobra
opackie, zakonne, szkolne, brackie i kościel-
ne ogłoszone są za dobra stanu; przeznaczone
zaś na pobożne ustanowienia, będą zachowane
dla nich, inne zaś wzięte zostaną na skarb.

Dnia onegdayszego ogłoszono tu wyrok
stanowiący wolny skład w Wenecyi towarow
zakazanych i niezakazanych, wyjawszy przy-
chodzące z Anglii. — Przez inny wyrok, pra-
wa prerogatywy posiadaczow lenności w pro-
wincyach Weneckich tak są oznaczone, iż za-
pewnią wolny wpływ do nich rządowi i ad-
ministracyi ekonomiczney, którym wieley lea-
nicy zupełnie podlegają.

D. 8 Kwietnia było posiedzenie Rady sta-
nu, na którem miał Wicekról mowę wzglę-
dem wyroku Królewskiego przyłączającego
prowincye Weneckie do Królestwa Włoskie-
go. Oto są niektóre z niey wyjątki:

”Wiem, że niektóre osoby ganiły iuż
ten wyrok Szanuję zdanie każdego, lecz przy-
kreby mi było, gdyby publiczni urzędnicy
mogli sobie wyrzucać, że za nadto byli sko-
reni w sądzeniu o aktach J. C. K. Mei, bo
przez to daliby publiczney opinii fałszywy i

dobru krajowemu przeciwny kierunek. Nade wszystko zaś żartowałbym się, gdyby chęci Monarchy nie tak były tłumaczono, jak być powinny. Sam pierwszy artykuł tego wyroku obala już wszelkie niesłuszne uprzedzenia; ten bowiem artykuł przynajmniej Królestwu Włoskiemu ludności 1,700,000 mieszkańców, iedną mu warowną granicę, nadał wiele miało znacznych i ważnych, a zwłaszcza miało kwitnące niegdyś przez rozległość związków swoich handlowych. A tak z łaski pierwszego artykułu, nabywa Królestwo Włoskie przeszło trzecią część ludności swojej; pozyskuje lud mówiący tymże samym językiem, mieszkający pod iednakim klimatem, i mający też same zwyczaje; nabywa kilka portow, zbrojownię najpiękniejszą ze wszystkich i marynarkę, to źródło przemysłu, handlu, bogactw, i świetności..... Trzeci artykuł zamienia kilka prowincyi Weneckich na lenne Xięstwa. Zeby ten czyn iak należy ocenić, trzeba się nad nim nieco zastanowić. Monarchie Francuzka i Włoska domagają się trwałych nagrod dla mężow, którzy się do ich ustalenia przyłożyli. Mówiono często, że niewdzięczność jest cnotą potrzebną w Rzpltych; ale szczęśliwy wiek, który taką maxymę oddala! Co do nas, nie zapominamy, że ta właśnie maxyma niewdzięczności Rzpltych przyłożyła się szczególnie do ich upadku; i jeżeli po długich wzruszeniach chcemy na łonie wiecznego rządu spocząć, wiemy, iż rząd, gdy jest niesprawiedliwy, ostać się długo nie może, i że najpierwszą jest sprawiedliwością rządu, ażeby był wdzięczny mężom, którzy mu dobrze służyli..... Niech się nikt nie lęka zbyteczney władzy przyszłych Xżat. Mądrość Monarchy powinna was zapewnić, i ustanowienie Xięstw nie nada Xżetom żadnego prawa, na któreby się kraj mógł użalać, że ci Xią-

żeta nic znaczyć nie będą w administracyi finansu, że nareszcie w materji administracyoney i sądowej nie będą mieli najmniejszey prerogatywy wyimnięcey tak ich, iako też mieszkańców tych Xięstw, od powszechnego prawa, o czem mam rozkaz upewnić was imieniem Cesar skim. Niepowinno także zatrząwać powiększenie płacy miesięczney millionem niespełną, która z Królestwa Włoskiego wchodzi do skarbu Cesar skiego na utrzymywanie woyska Francuzkiego w tymże Królestwie; bo coż to jest ten million w porownaniu przybytych dochodow Królestwu z prowincyi Weneckich, przeszło 30 mill. fr. wynoszących?... Nie widzę potrzeby zastanawiania się nad artykułem wyroku Cesar skiego oznaczającego 1,200,000 fr. dochodu na nadgodzenie tych, którzy krwią swoją bronili honoru Francyi i interesu krajow Włoskich. Jeżeliby się znaleźli tacy, którzyby tak oszczędną nadgodę wazyli się naganiać, odpowiadamy im ia i wy: *Z przyczyny Włoch zagrożona była Francya aż w wewnętrznym rządzie swoim; dla obrony Włoch otworzyła Francya skarby swoje i woysko nużyła; a przecież Włochy tylko odniosły pożytek z zwycięstwa woyska Francuzkiego, ponieważ nie tylko utrzymały się przy niepodległości, ale ieszcze wiele kraju nabyły. Dajcie: Gdyby woysko Francuzkie zwyciężono, dawnoby iaz Królestwo Włoskie z listy krajow zniknęło. &c.,*

Z Neapolu d. 30. Kwietnia.

Król Jmć wydał rozkaz, ażeby ukończono sprawy kryminalne, rozpoczęte d. 14 Lutego pod dawnym ieszcze rządem; mają one być ukończone w przeciągu 3 miesięcy.

Wystawiają zaraz na przeciw pałacu Królewskiego świątynią chwwały; jest ona przeznaczona na uroczystość, która będzie obchodzoną po powrocie Króla Jmci do Neapolu.

Straż honorowa, urzędy cywilne, wojskowe i duchowieństwo, wyйдą na przeciw Króla Jmci aż do mostu S. Magdaleny, Król Jmci odprawi wiażd jako Król Neapolu d. 10 przyszłego miesiąca.

Poszło ieszcze przed Gaetę 2000 ludzi wojska Francuzkiego. Batalion Murzynow nadszedł także przed to miasto.

Tworzą tu różne oddziały piechoty i jazdy. Korpus żandarmow już jest prawie uzupełniony.

Kommissya wojskowa przed Gaetą skazała na śmierć 11 osob, które z bronią w ręku schwytano, i które należały do bandy łotra Fra Diavolo zwanego. Wczoray stracone tu dowodzcę powstania, znanego pod nazwiskiem Rodio; był on uwolniony d. 25 przez kommissyą wojskową w Neapolu; lecz nazajutrz nowe przeciw niemu pokazały się dowody, a mianowicie list własną jego ręką pisany, w którym wzywał wszystkich rządcow i mieszkańcow królestwa do uzbroienia się przeciw Francuzom i ponowienia Nieszporow Sycylijskich. Został więc znou oddany pod sąd wojskowy, na którym przydyował Jenerał Lucot, dowodzca miasta.

Z Szwabii d. 15. Maia.

Następujący dzienny rozkaz został w tych dniach w korpusie Marszałka Ney ogłoszony:

Wypis z protokołu kancelaryi stanu, w Pałacu St. Cloud d. 22 Kwietna.

Napoleon Cesarz Francuzow i Król Włoski postanowił i stanowi co następuje: 1. Kasjer armii Mesny jest oddalony. Przez naszego ministra publicznego skarbu dostawiony mu ma być rozkaz, ażeby do kassy armii zapłacił 300,000 fr. które w Weneckich prowincyach niesłusznie wybrał. 2. Kopie niniejszego wyroku mają być wszystkim mi-

niström dostawione, aby wspomniony Mesny nie był na żadnym urzędzie umieszczony. 3. Solignac, który przez nasz wyrok pod d. 12 Kwietnia od służby oddalony został, ma do kassy armii 100,000 fr. powrócić, które niesłusznie wybrał. Jeżeli on i Mesny nie złożą tych pieniędzy, mają być aresztowanemi i podług surowości ustaw sądzonemi.

Podp. *Napoleon.*

Niżey wzmiankowane 13 osob mają następujące summy powrócić Włoskiej armii: Jenerał Franceschi 30,000 fr. Adjutant kommanderujący Chavardes 48,000 fr. Adjutant Delors 20,000 fr. Wojskowy kommissarz Angier 60 ludiorow, Ambert 3000 fr. Adjutant Ouledo 5600 fr. i t. d.

Z Düsseldorfu d. 14. Maia.

Dołktor Gall przyjechał tu z Hagi i rozpoczęta dziś swoje nauki o czaszce.

Wyszło tu następujące Xżęce rozporządzenie:

"My Joachim, Xżę i W. Admirał Francuzki, Xżę Kliwii i Bergu, &c. rozkazaliśmy i rozkazujemy co następuje:

Narodowa kokarda jest koloru białego i czerwonego. Wszyscy wojskowi i publiczni urzędnicy obowiązani są ją nosić. Nasz minister wewnętrzny ma zlecenie wykonać niniejsze rozporządzenie. — Działo się w Paryżu d. 6 Maia 1806.

Joachim.,

Z Wenecyi d. 5. Maia.

Jesteśmy ciągle od nieprzyziaciela zamkniętymi. Ztem wszystkim pracują dzień i noc w naszym arsenale nad uzbroieniem flotyli, która dosyć będzie liczna dla oddalenia nieprzyziaciela. Jak tylko Roslyanie odciągną z Kattaro, przedsięwzięta zaraz zollanie wyprawa przeciw Korfu, Zante i t. d. Siedmio wyspowa rzplta należała dawnicy (do Wene-

cyi. Plody iey oliwa, wine i t. d. dadzą nowe życie naszemu handlowi.

Z Ulmu d. 12. Maia.

Podług dziennego rozkazu W. armii Francuzkiej wychodzą z Bawaryi i Szwabii lek- kie oddziały iazdy Francuzkiej około środ- ka tego miesiąca do Francyi. Od 3go, 8, 9 i 10go husarow regimentu, i 10go, 11, 13, 16, 21, i 22go strzelcow regimentu udadzą się róż- nemi stronami do Strazburga, a 2go, 4, 5 i 7go husarow regimentu, i 2go, 5 i 12 strzelcow re- gimentu przez Heilbron do Moguncyi.

Z Berlina d. 20. Maia.

Onegdaj przyjechał tu Major i skrzy- dłowy adiutant Króla Jmć Szwedzkiego z Greifswald z listem do naszego Monarchy. Król Jmć nasz odpisał już na rzeczony list Króla Szwedzkiego.

Szwedzki agent, P. Lenke, przejechał tędy z Memlu do Lubeki, a Rosslyski po- lowy strzelec, P. Blumenthal przybył tu z Stralsundu.

Zapowiedziana wczoray przez Professo- ra Jungius powietrzna podróż, odbyła się za naffapioną pogodą z ukontentowaniem tak lic- nie zebraney publiczności, iako też P. Jungius.

Gdy balon około godziny 1 rozdęty zoffał; pożegnał się P. Jungius z Królestwem Ichmość, którzy z całą familią raczyli obecnością swo- ją to widowisko zaszczycić, i wsiadł w ba- lon z młodym swoim uczniem piekarza synem Költz. Wzniósł się zwolna w górę, gdyż około 68 funtow nabrał piasku i gliny wgo- dołę od przypadku, przy okrzykach licznie zgromadzonego widza. Doszedłszy do wy- sokości między 2 i 3000 stop, spuścił P. Jun- gius gęś, która bez szwanku spadła na to im- mienie, skąd wzniósł się balon. Tymcza- sem wznosił się balon co raz wyżej, aż o 25 iął tej ofiary, oświadczaąc, iż załoga iego minutach na trzecią postrzeżono go przez dale-

kowidz spuszczałającego się na ziemię; ale w kilka minut wzniósł się szybko ieszcze wy- żej niżeli go dotąd widziano. P. Jungius wy- sadził młodego towarzysza, a sam puścił się wyżej, i w kilka godzin potem miał się za Potsdamem na ziemię spuścić.

Z Hagi d. 20. Maia.

Nic dotąd nie można ieszcze wiedzieć ani o osnowie odmiiany, ani kiedy nastąpi. Goń- cy przybywają i odchodzą; ale co przywożą, nie wychodzi na jaw, i nigdy nie była lepiej tajemnica zachowana. Wszystkie iednak do- mysły potwierdzaią, że przy oddaniu nay- wyższej władzy zachowane bydź mają row- ność praw pomiędzy rozmaitemi religiami, z słusznym względem na większość wyznaią- cych, z ostrzeżeniem urzędow stanu i publicz- nych dla kraiowcow i tem podobnych swobod- W sobotę przybięł tu goniec od naszey de- putacyi z Paryża, która oczekiwana jest na powrot na koniec tego tygodnia i przełoży skutek swego poselstwa zgromadzeniu wielo- władnych. Admiral Verbuel, który szcze- gólniey trudnił się negocyacyami pozostanie podobno ieszcze w Paryżu.

Pogłoska, iż dwor Francuzki ziedzie w krotce do Bruxelli, utrzymuje się ciągle, i mo- wią, iż w przyszłym miesiącu nadiedzie tu kommissya dla oścebrania naywyższej władzy dla przyszłego rządcy naszey Rzpltey.

D. 14 Maia rozstrzelano w Grenindze 4 żołnierzy z powodu ucieczki i bontowniczego spisku w Delftzył.

Od brzegow Włoskich d. 6. Maia.

Kommandant Angielskich woysk w Sy- cylii oświadczył się wesprzeć woyskiem swo- im walecznego Xcia H. Hen-Philipsthal, któ- ry tak dzielnie broni Gaety; lecz on nieprzy- jest wystarczającą i polegac na iey może.

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ DNIA 4 CZERWCA 1806.

Z Augszpurga d. 12. Maia.

Dobroczytny Elektor Trewirski postąpił tutejszemu ustanowieniu ubóstwa 2000 ryń. aby je podzieliło pomiędzy tych mieszczan bez różnicy religii, którzy dotąd przez kwarterunek największy ucierpieli. Wszystkim jeńcom wojennym, którzy tedy od 7 miesięcy przechodzili, kazał szlachetny ten Xzę, równie iak godna jego siostra Xżna Konegna dać chleb, wodkę i zupę. Dla ulżenia ile możności wielkiej nędzy tutejszego ubóstwa, złożyli także majątniejsi obywatele tutejszego miasta znaczne summy w ustanowieniu ubogich.

Onegdaj w wieczor uderzył piorun w wsi Chingen, i w kilka minut przy tegim wietrze spaliło się 14 domów i stodoł. Nie-szczęśliwi mieszkańcy za ledwo życie uratować mogli. Dwadzieścia koni, znaczna liczba krow, owiec i t. d. padło ofiarą pożaru.

Liczba znajdujących się dotąd pod Marszałkami Soult, Bernadotte, Ney &c. wojsk Francuzkich w królestwie Bawarskim, wynosi do 80,000 ludzi. Wszystkie stoją jeszcze spokojnie w swoich stanowiskach. Tu przybyło nawet kilka set nowozaciężnych ludzi z Francji. W Anspachskim Xięstwie,

gdzie liczą 37,000 Francuzów, panuje wielki niedostatek siana, którego cennar płacą po 5 ryń.

Z Neufchatelu d. 8. Maia.

Xzę Neuchatelu i Valangin postąpił następujące pismo do rady stanu tego kraju:

"Mci Prezydencie i Członki rady stanu w udzielnym Xięstwie Neufchatelu i Valangin! Odebrałem właśnie adreś, któryście na waszem posiedzeniu d. 8 Kwietnia postanowili. Wruszony jestem waszą przychylnością i hołdem, które mi w imieniu współobywatelów oświadczacie; lecz znajduję się jeszcze inne czucie, które jest dla mego serca droższem, to jest być kochanem od ludu, który zasługuje na to tak dla moralnych swoich przymiotów, iako też przemysłu. Dla osiągnięcia tego dołożę wszelkiego starania. Sprawiedliwie spodziewacie się, Mci Panowie, lepszej przyszłości pod potężną opieką Napoleona wielkiego, tego gieniuszu, na którego szacunek byłem szczęśliwy zasłużyć. Czuję zupełnie wartość dobrodzieństw, któremi moje zasługi wynagrodził. Dobrodzieystwa jego rozciągają się na moją familią, a ta familią składa się z wszystkich mieszkańców Xięstwa Neufchatel. Z niecierpliwością oczekuję pożądanego dla mego serca momentu znajdowania

się wśród was i odebrania przysięgi wierności, a w zamian przyłożenia się do szczęścia ludu, który jak moje dzieci uważam. Aż do tego pożądanego momentu, Moi Panowie, przewodniczyć wam będzie Jenerał i Cesarzowski kommissarz Oudinot, ieden z najgodniejszych moich towarzyszy oręża, opatrzony pełnomocnictwem Cesarza do zarządzania Xięstwem Neufchatel, poki nie będziecie uwiadomieni urzędownie o moim obięciu i odebraniu przysięgi wierności od mieszkańców. Zawieźrzajcie Moi Panowie, o moim przywiązaniu do wszystkich mieszkańców, którym przewodniczycie, i o przychylności do was każdego.

— W Mouachium d. 24 Kwietnia 1806.

*Marszałek Xzę Alexander,
Xięzę Neufchatelu i Valangin.*

W wszystkich parafialnych kościołach kantonu Lucerny odśpiewane zostało uroczyste *Te Deum*, iż Napoleon zachował Szwajcaryą od nieszczęść wojny.

Z Karlsruhe d. 11. Maia.

Francuzki poseł, P. Massias, przy naszym dworze oddał dziś naszemu Elektorowi od Cesarzowej Jmci przepyszny porcelanowy serwis Sewerskiej rękodźloli. Uważano z doskonałej roboty, iak dalece Cesarzowa Jmc dotożyła starania, aby wszystko było w smaku naszego Elektora Jmc do botaniki, gdyż na każdej sztuce jest inna w naturalnej postaci odmalowana roślina.

Od hrzegow Menu d. 17. Maia.

Podług publicznych pism osadzili także Francuzkie woyska Xięstwo Westfalii, i posunęły się do Aresberga, Brilon, Warstein, Ruthen, i t. d.

Listy z Szwajcaryi donoszą, iż konfiskacya towarów w Neufchatel sprawiła rozgwoźnienie pomiędzy kantonami ligi. Kantony

Bazylei, Soloturnu, Argawii, Zurichu i Thurgau, których handel jest teraz ograniczony, pragną być do Francyi przyłączeni. Inne kantony, które powiększney części utrzymują się z chodowania bydła, protestują się przeciw temu, i zarzucają pierwszym, iż naruszają niepodległość Szwajcaryi. Obie strony, iak zapewniają, wysłały deputowanych do Paryża. Z Bazylei i Zurichu postano bardzo wiele zakazanych towarów do Lucerny, Schwitz, Altorf i Chur; ale rządy tamteysze ich nie przyjęły i musiały poysdź nazad.

Z prywatnych listów z Paryża mają mieć wiadomość, iż negocyacye między Francją i Anglią zerwane zostały: Holndya, Neapol i Malta są główną przyczyną usunięcia nadziei pokoju. Podług tychże listów miał gabinet Tuillery wysłać gońca z żądaniem do Lizbony, aby wszystkie porty Portugalskie zamknięto dla Anglików.

D. 12 t. m. pojechał Szambelan i tajny Radca, Baron Würzburg, iako nadzwyczajny poseł Elektora Wirzburzkiego do Paryża.

Publiczne pisma mieszczą w sobie: "W Ratyzbony oczekują noty, w której podane będą seymowi zasady nowego urzędzenia Niemiec."

W Wirzburzkiej szkole głównej oczekują znowu wielu Siedmiogrodzanów i protestantów z różnych prowincy Austrjackich na nauki. Zrobiono już w tej mierze układy z dworem Wiedeńskim.

Składki nadeszłe na pomnik Keoplera do Ratyzbony wynoszą już prócz 1000 talarów od Arcykanclerza Rzeszy, do 2312 ruy. 35 kr.

Włożony sekwestr na osadowe towary w Neufchatel, a należące do tamteyszych mieszkańców zdjęty został.

Z Hanowernu d. 20. Maia.

Xz. i Xzua Hutzfeld, corka Jenerała iazdy, Hrabi Schullenburga-Kehnci, przyie-

chali tu d. 17 z Berlina i zbiechali do zamku.

Panujący Xę Oranii Fulda przejechał dziś tedy z Brunswika do Fuldy.

Minister stanu i gabinetowy Waake znowu tu powrocił.

Na d. 11 Maia spalił piorun w Wiffelhöwede 18 domow i 6 stodół, przyczem 2 dzieci utraciło życie.

CENA ZBOZ

Na targu w Krakowie d. 2 i 3 Czerwca 1806.

Korzec Pszenicy	- -	zł. pol.	22	do	30.
— Zyta	- -	- -	22	—	28.
— Jęczmienia	- -	- -	17	—	23.
— Owsa	- -	- -	19	—	20.
— Grochu	- -	- -	24	—	32.
— Kalczy jaglaney	- -	- -	56	—	64.

W Wiedniu d. 24. Maia.

Meca wynofzająca pół korca naszego:

— Pfenicy	- - - -	zł. pol.	29	do	38.
— Zyta	- - - -	- - - -	22	—	30.
— Jęczmienia	- - - -	- - - -	16	—	20.
— Owsa	- - - -	- - - -	14	—	16.

W Brynie d. 23. Maia.

Meca Pfenicy

— Pfenicy	- - - -	zł. pol.	26	do	35.
— Zyta	- - - -	- - - -	22	—	27.
— Jęczmienia	- - - -	- - - -	19	—	22.
— Owsa	- - - -	- - - -	12	—	14.
— Prosa	- - - -	- - - -	26	—	28.

W Gdansk u d. 19. Maia.

Pzefel czyli pół korca naszego w złoc hollend. (Na taszt wchodzi 60 szeflow)

— Pfenica	- -	zł. pol.	15	do	18 $\frac{1}{2}$
— Zyto	- -	- -	15	—	17.
— Jęczmień	- -	- -	12	—	13.
— Owies	- -	- -	10	—	11.

DONIESIENIA.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż na żądanie opiekunow małoletnich po Piotrze Tullius pozostałych, to jest Tekli Tullius i Floryana Habel, dom zmarłego Piotra Tullius własny pod Nrm. 531 na ulicy Floryańskiej stojący Zł. ryń 13,594 kr. 57 $\frac{1}{2}$ oszacowany d. 23 Czerwca r. b. o godzinie 3 po południu tu w Sądzie przez publiczną licytacją podług następujących warunkow sprzedany będzie.

1) Aby każdy chęć kupna mający totą część summy szacunkowej jako zakład przed licytacją złożył, zaś

2) Kunciel reszcie wylicytowanej summy w przeciągu 14 dni po ukończoney licytacji do depozytu sądowego złożył, gdyż inaczej na jego koszta nowa licytacja byłaby wyznaczona. — Wszyscy przeto chęć kupna mający na wyznaczonym miejscu i czasie zaaydować się mają. — Wierzyciele zaś wszyscy prawo zastawu nań mający napominają się, aby nieoczekiując osobnych przypozwań praw swoich pilnowali i pretensye swoje do protokółu w czasie licytacji wnieśli, inaczej na tychże żaden wzgląd do podziału wylicytowanej summy miaoby na potem nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Kocłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 23 Maia 1806.

Plinta.

Z Magistr: C. K. Stołecz: Miasta Krakowa niniejszemi do publiczney podaie się wiadomości, iż mieyski na przedaniściu Kleparz stojący folwark Szlak, składający się z mieyskich i gospodarskich budynkow, tudzież ogrodow i gruntow przez publiczną licytacją d. 9 Czerwca r. b. o godzinie 9 z rana w tuteyszym urzędzie odprawiac się mająca na 6 lat po sobie następujących, to jest, od 24 Czerwca 1806 zaczawszy aż do roku 1812 w aredowną dzierżawę puszczoney będzie. Cena fiskalna tego folwarku jest 1260 ryń. Licytanci mają przed licytacją na Vadium 126 ryń. złożyć, insze zaś kondycye mogą bydź codziennie w tuteyszej Registraturze przeyrzanemi. W Krakowie d. 20. Maia 1806.

Gollmayer.

Gros.

Przez Sąd Juryzdykcyi mieyscowey Jaśnie Oświeconego Xcia Adama Czartoryskiego, Feldmarszałka C. K. woysk Austryackich &c. Cyrkułu Lubelskiego, C. K. Gallicyi zach-

dniey dóbr Końskowoli dziedzica. W porządku zaczętych pertraktacyi substancyi, po bezpotomnie i bez testamentu zmarłych, w przypadku niewiadomych miejsca i nazwiska sukcesorów, jako to: po Bartłomieju Morozie, w wieku około lat 26 życia, w obowiązkach pisarza Dominikałnego w Sanoklęskach, przy ostatniej swej służbie w roku 1802 dnia 16 Lutego zmarłym, którego substancya wynosi zł. pol. 161 gr. 7.

Po Józefie Rozińskim, czasem Regozińskim nazywającym się, około lat życia swego 48 w Końskowoli we dworze za furmana służącym, dnia 29 Junii 1805 roku, nagle zmarłym, którego substancya windykacyi potrzebuująca, do zł. pol. 598 wynosić zdaie się.

Po Mieczysławie Zwoniarńskim, w wieku około lat 45 życia za langretaj we dworze Góry, do Puław należącemu służąc, dnia 6 Kwietnia r. b. zmarłym, którego substancya do zł. pol. 900 wynosić zdaie się, jednak windykacyi w Części większej potrzebuująca.

Takowych więc w powszechności mieć prawo do sukcesyi rozumiejących, ninieyszymi na ten skutek uwiadomia się, aby w przeciągu sześciu miesięcy, zgłoszenie się po sukcesyą właściwą czynili, gdyż inaczej po upłynionym terminie, przeciw postanowionych kuratorów osobno masłom przeznaczonych, jako to: Morozawskiej i Rozińskiego, Urodzonemu Jakubowi Wakulewiczowi, Zwoniarńskiemu, J. P. Władysławowi, Nasterowiczowi, co z prawa wypadać będzie, czyniono i rozporządzonym bydźby musiało.

W Końskowoli dnia 13 Maja 1806 roku.

K. Oleszczyński Just.

*Z Sądu Jurysdykcyi Dominikałney Końskowolskiej.
Haszewski.*

Ignacy Hollenburg, Kupiec galanteryjnych towarów z Wiednia. Ma honor Przeświety i Wysokiej Publiczności ninieyszem domieszenie uczynić, iż on nowemi gatunkami najprzedniejszych galanteryjnych towarów, między któremi się piękne nowomodne stołowe zegary, białowane lichtarze i inne gatunki wspomnianych towarów znajdują, zaopatrzonym został. Także, przyjmie na zamiar inne towary; przyobiecuje za najniższą cenę zgodzić się, i uprasza o łaskawe go odwiedzenie. W czacie terażniejszego Jarmarku ma swój kram sub Nro. 44 pod znakiem strzelca.

Ponieważ dzierżawca wsi Wilkowa w Cyrkule Krakowskim leżącej, od ostatniej w Krakowie przez publiczną licytacyą otrzymaney dzierżawy odstąpił, zatem nowa licytacya na dzień 17 Czerwca r. b. która w kanceliaryi Cyrkularney Krakowskiej o godzinie 9 z rana trzymana będzie, wypisuje się. W Promniku d. 27 Maja 1806.

Józef Widmann Prefekt.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, ninieyszym Edyktem wiadomo czyni, że na prożbę Jakoba Zycińskiego i imieniem małoletnich kamienice pod Nrm. 109 i 110 na Kaźmierzu stojące, za summę 23,189 Zł. ryń. 45 kr. d. 5 Maja r. b. sądownie oszacowane przez publiczną licytacyą d. 26 Czerwca r. b. o godzinie 3 po południu tu w Sądzie sprzedane będą pod następującemi warunkami.

1) Aby każdy eheć kupna mający 10 część ceny szacunkowej jako wadium złożył.

2) Aby kupiciel cenę wylicytowaną w przeciągu 14 dni do depozytu sądowego złożył, bo inaczej nie złożonywszy tej na jego kosztu nowa licytacya przedsięwzięta będzie. — Wszyscy zatem eheć kupna mający w wspomnianym domu i miejscu stawić się mają — Na ostatek wszyscy wierzyciele prawa nań zastawu mający napominali się, aby nie czekając osobnych przypozwań, prawa swoje i pretensye, do Protokołu w czacie licytacyi tym pewnie zadyktowali, bo inaczej co do podziału summy wylicytowanej żąda względ na nich miany nie będzie.

*Gollmayer.
Kozłowski.
Hahn.*

*Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 16. Maja 1806.*

W. Michalski.